

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבלון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת: 19:13
יציאת השבת: 20:14

עלון מס' 214
ט"ז אב התשע"ב
ואתחנן

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"ואתחזן אל ה'" (ג, כ"ג)

אין חנון בכל מקום אלא לשון מתנת חנים. אף על פי שיש להם לצדיקים תללות במעשיהם הטובים, אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חנים. (רש"י)

איזו בושה! איזו כלימה! והרי מי עשה אותך ליתום, וכי יש לו איזה שמץ זכות לבקש רחמים?
זהו המשל האמיתי על כל סוג הבקשות שמבקשים אנו מהקב"ה, כגון: פרנסה, חיים, בריאות ושאר עניינים הנצרכים לנו, שהרי מיהו שמעכב מאיתנו הטובה? הן הקב"ה מצידו ית' חושק וכוסף תמיד לתת לנו רוב טובה וברכה בלא גבול, ורק מעשינו מקלקלים והורסים את העולם כולו ואת עצמינו, וכיון שכן, איזו טענה יש לנו לבקש רחמים?!

משל הדיוט מפורסם בעולם, על אחד שאביו התחסד עימו מאוד והשפיע עליו רוב טובה ועשירות מופלגת ושמרו כל חייו מכל רע. והנה לימים קרה מקרה ועשה מריבה גדולה עם אביו, ומתוך כך עמד הבן והרגו לאביו. והנה עומד לפני השופט ורואה הוא את נוראות המעשה אשר עשה, אבל עכ"פ בצרת נפשו להיענש בפלילים עונש חמור על הרציחה, מבקש רחמים מלפני השופט שירחם עליו ויפטרו מעונש ויוציאו נקי מפני - שהרי יתום הוא...

~ מתוך תפארת שמשון ~

"כבד את אביך..."

"כיבוד אב ואם הוא מן הדברים שנפרעים גם בעולם הזה, וכמו שהאדם מתנהג עם הוריו כך בניו יתנהגו עימו, וזה מהדברים שרואים גם בזמננו".
לכך שתי דוגמאות: האחת - בזמן ה'חזון איש' זצ"ל, היה בבני ברק אחד שאמרו עליו שאינו מתנהג עם אביו כראוי, וכשאביו נפטר, אחר כמה שבועות מת פתאום גם הבן, והוא היה צעיר ובריא, ואמרו שאביו תבעו לדון... וקרא לו לשם.
דוגמה שניה - גם היום יש אחד שלא התנהג כשורה עם אביו בחייו, ואחר כך יצאו בניו לתרבות רעה רח"ל, וכן יש כאלו לרוב, והרוצה לראות, רואה...
השי"ת יצילנו מכל זה".

מתוך ומתוק האור

"כבד את אביך..."

כאשר הרב רוזנשטיין זצ"ל, מנהל ת"ת רזילי, הגיע עם תלמידיו לביקור אצל ה"חזון איש" זצ"ל, ביקש אחד מן הילדים רשות לשאול דבר מה את מרן. כשנתנה לו הרשות הוא שאל: "איך הרב נהיה ה'חזון איש'?"
ה'חזון איש' האדים כולו והשיב: "בזכות כיבוד אב ואם..."
מתוך ומתוק האור

"ואהבת את ה'
א-לוהיך בכל
לבבך.."
שיהיה שם שלמים
מתאהב על ידיך"
(מסכת יולטא)
פירושו: לא די למה שאתה
טוהב את ה' בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאודך,
אלא אתה לחוייב שיהיה
שם שלמים מתאהב
על ידיך, לגרום לטאנשים
לטהוב את ה'...
~ הרב יאשיהו פינאו שליט"א ~

כָּבֵד שְׁלֵמֶיךָ הַטֹּהֵר
כְּהִכָּרַת
"יֵאֵן עוֹד לְהַלְבְּדוֹ",
כֵּן לִמְבָח לֹ
שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ
וְיִתְלַמַּט לְנִשְׁלָלוֹתָיו
הַגְּרָ"ח שְׁלֵמֶיךָ

"ואתם הדלוקים בה'
א-להכם זויים
כולכם היום"
כאשר דבקים בה'
ובוטחים בו,
אין לפחד משום
פגעים המתרחשים
בעולם..
הגר"ח פלאג'י זצ"ל

הַשְּׂמֵחַ בְּיִסּוּרֵי
מְבִיא יְשׁוּעָה לְעַצְמוֹ
ר נחמן זצ"ל

תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם
אֵינָה נְשָׁבָה רִיקָם
וְאִם אֵינָה מְתַקֶּימַת בּוֹ
- מְתַקֶּימַת בְּזַרְעוֹ
תכתב זאת לדור אחרון

"..מִי גֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ א-לֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו" (דברים ד' ז')
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְרָאָה כְּחוּק - וְאִין קְרוֹב מִמֶּנּוּ..
ירושלמי ברכות

”אם אני כאן – הכל כאן, ואם אני כאן – מי כאן“
(סוכה נג ע”א)

וכבר עמדו המפרשים על התמיהה, כיצד יתכן שהלל, שהיה ענוותן גדול, אמר על עצמו משפט כזה?
אחד מהפירושים הנודעים הוא,

שהלל דיבר כלפי השכינה, כלפי הקב”ה:
”אם אני כאן הכל כאן” – אם ה”אני” של הקב”ה נמצא בלב האדם, אם ה”אני” ה’ אלוהים” חי ובוהר בנפש האדם – זהו הכח לעקור משם את כל הרע, לרוקן משם את כל החלקים שאינם ראויים ולטהר את הלב. אבל כל זמן שה”אני” לא נמצא ח”ו, אין כלום!

”ושננתם לבניך“ (חגיגה ט ע”ב)

הדברים אמורים לגבי: ”מי ששונה פרקו מאה פעמים למי ששונה פרקו מאה ואחת“, בעוד שהשונה פרקו מאה ואחת פעמים נקרא ”עובד אלקים“, מי ששונה את פרקו רק מאה פעמים נקרא ”אשר לא עבדו“
מקשה על כך הבעל שם טוב: איך יתכן שרק פעם אחת עושה את ההבדל המשמעותי כל כך בין מי שעובד את ה’ לבין מי שאינו עובד את ה’?
והוא משיב, שיש לקרוא את דברי הגמרא כך: ”אינו דומה מי ששונה את פרקו מאה פעמים, למי ששונה פרקו מאה - ואחד“, כלומר אינו דומה מי שלומד תורה, למי ששונה את פרקו ביחד עם ”אחד“, ביחד עם הקב”ה, בשילוב יראת ה’ אמיתית. כי מי ש”אש המזבח” יוקדת בו, ובתוך תוכו בוערת אהבת ה’ ויראתו, כל חייו מתנהלים באפן שונה לגמרי.

ומתוק האור

”קול גדול ולא יסף“

הרמב”ן בסוף פרשת בא כותב שמערת בתי כנסיות, ומטרת התפילות בקול רם, כדי שאנשים יתקבצו בהם בבית הכנסיות ויזעקו בקול אל ה’ ויאמרו לו בריותיך אנחנו!
זהו כלל ידוע, הקול מעורר את הכוונה, ולא דווקא בתפילה, אלא בכל דבר שהאדם אומר לכבוד הקב”ה, דוגמת ברכות - הנהנין או ברכת המזון, צריך להרגיל את הילדים שיאמרו בקול רם, ואז יש סיכויים שכתוצאה מהאמירה בקול (כגון בברכת הנהנין) יחשוב: מה אמרתי כאן. ברוך (מי? אתה ה’ וכו’) ועל מה אני מודה לו? (ענה נהיה בדברו, וממילא יהרהר: אם הקב”ה נותן לי מזון, הלא יש לו גם דרישות אלי, וכיצד עלי לאכול...? ומהי מערת חיי... עבילי החינוך

אמר רבי אלעזר: גדולה תפלה יותר ממעשים טובים, שאין לה גדול במעשים טובים יותר ממשה רבנו, אף על פי כן לא נענה אלא בתפלה ברכות

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף“

התעמלות ורפואה בשבת

גזרו חכמים שלא לעשות מעשה רפואה בשבת, כדי שלא יגיע לידי הכנת רפואה שכרוכה במלאכת ’טוחן’. ובכלל זה, פעילות גופנית שמטרתה להביא ליד הזעה, שהיא בכלל רפואה האסורה בשבת. ולכן אסרו לסוך את הגוף בשמן ולעסותו בכוח (מסמ) או להתעמל בכדי להזיע. אבל אם אינו עושה כן בכדי להזיע אינו בכלל רפואה ומותר לעשות כן בשבת. ולכן:

א. מותר לעשות בשבת מסג’ אפילו בחוזק, כשאינו עושה כן לרפואה.

ב. מותר להתעמל או להרים משקולות בשבת כשאינו עושה כן במטרה להזיע.

ג. מותר לרוץ לשם התעמלות בשבת כשאינו מכוון להגיע לידי הזעה בריצה זו.

ד. על אף שכל האמור לעיל מותר מן הדין, מכל מקום כבר אמרו חכמים שלא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא בכדי שיעסקו בהם בתורה].

ה. מותר לעשות ’דיאטה’ בשבת, על-ידי שמצמצם באכילתו, ובלבד שיאכל פת כשיעור (כזית) בסעודות שבת.

ו. מותר לאדם בשבת לסוך את ידיו או גופו בשמן וכן במשחה או קרם הנספגים בעור, אך אין לעשות כן אם עורו סדוק, משום רפואה בשבת.

ז. מותר לשבת בשבת בשמש כדי להשתזף (כמובן במקום צל), ואין לאסור בזה משום איסור רפואה בשבת.

ח. מי שעקר לו שן, או שיש לו דלקת קלה בחניכיים, אין לו לגרגר מי מלח או אבקת סודה, שהדבר ניכר שעושה כן לרפואה.

כשם שהאור ניכר ובולט מתוך החושך, כך מעלת היהודי ניכרת ובולטת יותר בהשוואה אל הגוי. לכן טבעו חכמים במטבע של ברכה ”שלא עשני גוי“ ולא קבעו ”שעשני יהודי“

הגר”ש פינקוס זצ”ל

ישנם אנשים המוציאים כסף רב עבור פתיחת ההיכל או שתורמים פרוכת להיכל או גברשת גדולה באלפי שקלים וכל זה רק הכשר מצווה..

ואילו מצוות צדקה וחסד שהם מהתורה לא משקיעים כלל. וחסד יכול להיות בחינם אין כסף, חיוך והלבנת שיניים גדול יותר ממשקה חלב.

מילה טובה, שבח ופרגון, טפיחה על השכם לאב קשה יום בתוספת מילה טובה ”איזה בן צדיק יש לך, בן פורת יוסף“. אשריך שזכית לבן כזה!”

הפלא יועץ זצ”ל

משגיחה אין אגמ’יסיס
נבי אברהם מוסקוביץ